

WOUW! WOUW! WOUW!..... DAAR KOMEN DE KRAANVOGELS!!

Rob Kloosterman

"Daar, daar komen er nog veertig! Recht boven je gaan er een paar! Er zeilen er dertig over!!" Als in een parade trekken de thermiekvliegers voorbij. Buizerden, Ruigpoten, Wespddieven en Rode Wouwen. Een enkele Slechtvalk en een Visarend.

Dertig Vögelwerkgroepers zitten in het late Septemberzonnetje aan de rand van een heideveld in Falsterbo en aanschouwen het fascinerende fenomeen van de stootvogeltrek over het meest zuidelijke puntje van Zweden, richting Denemarken. De vogels hebben er het land aan om over zee te vliegen. Vandaar deze route!

Dick, Adri en Nico hebben eerder dit jaar positief gereageerd op het veelvuldig verzoek hun jaarlijkse bedevaart naar dit oord te delen met andere enthousiastelingen. Een succes is het geworden!! Een week lang kunnen vele aspecten van de vogeltrek worden aanschouwd. Een groot gedeelte van de populaties in Scandinavië en Rusland trekt via deze (bijna) landengte zuidwaarts en wij vangen de hordes op bij "De Punt" van Falsterbo. Hier bevindt zich de laatste uitwijkhaven voor de definitieve oversteek naar Denemarken.

Mees- en Vinkachtigen, Goudhaantjes, Lijsters, Leeuweriken, Piepers, Plevieren. Enfin, te veel om op te noemen. Bij duizenden komen ze voorbij! Onze drieste Sperwervrienden vliegen in tientallen er tussendoor. Op zee dobberen Middelste Zaagbekken op hun spiegelbeeld. "Het kan koud en nat zijn" had Dick nog geschreven. Niemand heeft ooit meer gelijk gehad! Met argeloze moed worden de tenten opgezet. Twee zonnige dagen worden afgewisseld door een weertype dat zelfs de meest winterharde kampeerder huilend zijn bullen had doen pakken. Felle wind en aanhoudende regen kunnen onze geestdrift echter niet temperen. Ik leef als een soort commensaal in de tent van Ben en Door. Alleen de wolken hebben de hele dag een ochtendhumeur en zien er uit als slecht uitgewrongen grijze dweilen. Gelukkig worden de half verdronken kampeersers steeds spontaan ontvangen door de huisjesbewoners onder ons in hun gezellige onderkomens. En niet te vergeten onze genoeglijke maaltijden en bijeenkomsten in het "kookhok"! Ongelooflijk eigenlijk, hoe snel een ruimte, kil, kaal en groezelig, op een half verlaten kampeerterrein toch gezellig kan zijn. De alcoholhoudende dranken zullen hier wel aan meegeholpen hebben!

Elke ochtend om zes uur op. Om zeven uur de eerste excursie naar "De Punt". Daarna excursies door de vele natuurreservaten in de omgeving, waarvan de wijsheid en de stilte overdonderend is vergeleken met ons drukke betonnen landje. Het programma eist fysiek veel. Hoed af voor jong en oud. Vooral de tocht langs de spoorbaan zal ons nog lang heugen!

Een medewerker van het ringstation vertelt ons achtergronden van zijn werk. Met enige moeite is zijn zweedse (?) engels in de windvlagen op te vangen. Wij zijn bang dat de versgevangen Roodborst, Heggemus en Sijs straks kaalgewaaid zijn. Het komt echter weer goed, zo verzekert Dick ons.

Wachten, wachten op Kraanvogels, 'savonds langs een landweggetje hoog boven een prachtig meer. De meesten van ons hebben ze toch nog in het donker gezien en gehoord! Iemand denkt dat het ganzen van een boer zijn! Nou ja!!

Er is ook nog een toneelstuk opgevoerd: "Zes Heren in een Huisje". Gelachen dat we hebben!! Na afloop stonk het daar als in een viswinkel.

Ik hoor dat de familie Weitjens de hele avond onder een paraplu in de regen heeft gezeten! Het was erg gezellig zeggen ze!

Kortom, een zeer geslaagde, perfect georganiseerde week. Meer dan 150 soorten gezien, begeleid door het niet aflatend enthousiasme van Nico, Adri en Dick. Moeten we echt nog een keer doen! Misschien eens naar de Pyreneeën de volgende keer?

Tak!

